

Đ"Ń€ ĐŸŃ€ĐμĐ'Ń€Đ°Đ³ Đ°Đ°Ń°Đ³⁄₄Đ²Đ,Ń›

ĐŸĐ³⁄₄Ń•ĐμŃ,Đ,Đ³⁄₄Ń†Đ,

Đ ŃfĐ°ŃfĐ²Đ³⁄₄Đ'Ń•Ń,Đ²Đ³⁄₄ Đ³⁄₄Đ¿ŃŃ,Đ,Đ½Đμ Đ'Đ»Đ°Ń†Đμ

Đ;Đ½Đ,Đ¼Đ°Ń,ĐμŃ™ Đ»Đ³⁄₄Đ°Đ°Đ»Đ½Đμ Ń,ĐμĐ»ĐμĐ²Đ,Đ-Đ,Ń~Đμ

Đ'Đ³⁄₄Ń€Đ° Đ'Đ»Đ°Đ³⁄₄Ń~ĐμĐ²Đ,Ń›

Đ'Đ³⁄₄Ń€Đ° Đ'Đ»Đ°Đ³⁄₄Ń~ĐμĐ²Đ,Ń›

Đ'ĐμŃ™Đ°Đ³⁄₄ Đ;Ń,Đ°Đ¼Đ±Đ³⁄₄Đ»Đ,Ń~Đ°

Đ•Đ,Đ°Đ³⁄₄Đ»Đ° Đ;Ń,Đ³⁄₄Ń~Đ°Đ½Đ³⁄₄Đ²Đ,Ń›

Đ Đ°Đ'Đ³⁄₄Ń~Đμ Đ;Đ°Đ²Đ,Ń› Đ, Ń•Đ½Đ,Đ¼Đ°Ń,ĐμŃ™ Đ ĐϕĐš

ĐŸĐ³⁄₄Ń•ĐμŃ,Đ,Đ³⁄₄Ń†Đ,

Jelena ProtiÄ†-PetronijeviÄ†

Đ"ĐϕĐ• Đ'Đ~ ĐŸĐ•Đ;Đ•Đ~Đš Đ Đ•ĐšĐ•Đž

Đ•Đ° Ń€Đ³⁄₄Ń'ĐμĐ½Đ'Đ°Đ½ Đ Đ°Đ'ĐμŃ,Đ° Đ"Ń€Đ°Đ,Đ½Ń†Đ°

Đ~Ń,Đ° Đ±Đ, Ń€ĐμĐ°Đ°Đ³⁄₄ ĐŸĐμŃ•Đ½Đ,Đ°
ĐžĐ²Đ³⁄₄Đ¼ Ń•Đ²ĐμŃ,Ńf Đ³⁄₄Đ°Đ³⁄₄ Đ½Đ°Ń•
Đ;Đ²ĐμŃ,Ńf Đ°Đ³⁄₄Ń~Đ, Ń•Đμ Ń•Đ°Đ¼ Ń•ĐμĐ±Đμ
ĐŸŃ€ĐμĐ•Đ°Ń•Đ,Ń,Đ,Đ³⁄₄
Đ£ Đ½ĐμŃ€Đ°Đ²Đ½Đ³⁄₄Ń,ĐμĐ¶Đ, Đ¶ĐμŃ™Đ°
Đ~ Đ¼Đ³⁄₄Đ³ŃfŃ›Đ½Đ³⁄₄Ń•Ń,Đ,?

Đ~ Đ°Đ½Đ°Ń• Ń~Đμ Đ½ĐμĐ°Đ³⁄₄ Đ³Đ»Đ°Đ'Đ°Đ½
Đ• Đ½ĐμĐ°Đ³⁄₄ Đ'Ń€ŃfĐ³Đ, Ń•Đμ Đ'Đ°Đ²Đ, Ńf Đ,Đ-Đ³⁄₄Đ±Đ,Ń™Ńf
ĐŸĐ³⁄₄Đ½ŃfŃ'ĐμĐ½Đ,Ń... Đ'Đ°Ń€Đ³⁄₄Đ²Đ°
Đ•ĐμĐ°Đ³⁄₄ Ń•Đ°Đ°Đ¿Đ°Đ²Đ°
Đ• Đ½ĐμĐ°Đ³⁄₄ Ń•Đμ Đ¿Ń€ĐμŃ~ĐμĐ³⁄₄
Đ~ Đ½Đ°Đ¿Đ Đ³⁄₄
ĐŸĐ° Ń,ĐμŃ,ŃfŃ€Đ° Đ±ĐμŃ•Ń†Đ,Ń™Đ½Đ³⁄₄

Đ~ Đ°Đ³⁄₄Đ³ Đ½Đ°Ń• Ń~Đμ Ń•Ń€ĐμĐ³⁄₄
Đ•Đ»Đ, Đ°Đ° Đ½Đ,Ń•Đ¼Đ³⁄₄ Đ¿Ń€ĐμĐ¿Đ³⁄₄Đ-Đ½Đ°Đ»Đ,

Đ~ Ń•Đ²ĐμŃ, Ń~Đμ Đ³⁄₄Đ²Đ°Ń~ Đ¿Ń€ĐμĐ•Ń€ĐμĐ³⁄₄
Đ£ Ń,ĐμŃ...Đ½Đ,Ń†Đ°Đ³⁄₄Ń~ Ń•Đ°Đ²Ń€Ń~ĐμĐ½Đ³⁄₄Ń•Ń,Đ,
Đ•Đ»Đ, Đ'ŃfŃ...Đ³⁄₄Đ²Đ½Đ³⁄₄ Đ-Đ°Đ°Ń€Đ¶Ń™Đ°Đ³⁄₄
Đ~ Đ-Đ°Đ³⁄₄Ń•Ń,Đ°Đ³⁄₄ Đ½ĐμĐ³Đ'Đμ Đ½Đ° Đ¿ŃfŃ,Ńf
ĐšĐ° Ń•Đ³⁄₄Đ¿Ń•Ń,Đ²ĐμĐ½Đ³⁄₄Đ¼ Đ±ĐμŃ•Đ¼Đ,Ń•Đ»Ńf

Đ• ĐžĐ½ Ń~Đμ Ń€ĐμĐ°Đ°Đ³⁄₄

Sa ropstvom se nipođito ne miri,
Partizane i đ•etnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

Pođiten pesnik istinu ne krije,
O izdaji „Crne dane,, piđje:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne mođže da diđje.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluđđa dubi,
Jođ Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragađ po ledenoj buri
Zalud pitađ kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veđđ kriđom za Beograd đžuri

Izgnaniku s rođenog ognjiđta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu niđta:
Klonule su „ruke veđno prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciniđnoj paradi,
Krst mu nosi nediđtevac mladi!
Jođ se Raka u grobu pretura.

Putujuđđi kroz tamno bespuđđe
Zapisao je o sebi đta zna:
„I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
Mođđ, let, uzlet i gorko klonuđđe..

Pesme piđju i stranci i nađji,
Ali barda, poetu bez premca,
Jođ niđija lira ne nadmađji,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Drincu đasnom proleteru,
Napiđite najlepđju poemu.

Dok nam duđjman i ludi i hudi
Rog za sveđđu na batini nudi,
Darujte je ojađenom rodu
Boj da pođne za zlatnu Slobodu.

đ© Miljojko Milojeviđđ

Ljubodrag Obradoviđđ

ĐŸĐžĐ•Đ—Đ°Đ°Đ°đ ĐŸĐ¾ĐμĐ·Đ,Ń°Đ° Ń°Đμ Đ¾ĐđđŃ•ĐμĐ½Đ°,
Đ,Đ»ŃfĐ·Đ,Ń°Đ°...
Đđ ŃšĐ¾Ń° Đ,Ń°Ń,Đ,Đ½Đμ Đ½ĐμĐ¼Đ°,
Ń°Đ°Đ¼Đ¾ Ń°Đ½Đ¾Đ²Đ,
Đ·Đ° ĐŃĐ,Đ²Đ¾Ń, Đ½ĐμĐ°Đ, Đ½Đ¾Đ²Đ,
Đ½ĐμŃ°Ń,Đ²Đ°Ń€Đ½Đ,
Đ»Đ°Đ²Đ,Ń€Đ,Đ½Ń, Đ°Đ¾Ń°Đ,
Ńf Đ½Đ°Đ¼Đ° Ń°Đ,Ń°Đ°...đ ĐŸĐ¾ĐμĐ·Đ,Ń°Đ° Ń°Đμ Đ½Đ°Ń° Đ¼Đ¾Ń°Ń,
Ńf Ń°Đ²ĐμŃ, Đ±ĐμĐ· ĐđĐ°Đ°Đ¾Ń°Ń,Đ,

Ñf Ñ•Đ²ĐĐÑ, Ñ€Đ°Đ´Đ¾Ñ•Ñ,Đ,
 Ñf Ñ•Đ²ĐĐÑ, Đ³Đ´ĐĐ Ñ•Đ, ÑfĐ²ĐĐĐ° Đ³Đ¾Ñ•Ñ,,
 Đ°Đ¾Đ³Đ° ÑfĐ³Đ¾Ñ•Ñ,ĐĐ Ñ†Đ°Đ³Đ¾Đ´Đ°Đ¼Đ°,
 Đ° Đ¾Ñ•Ñ,Đ°Đ»Đ¾ Đ²Đ¾Ñ†ĐĐ
 Đ¿Ñ€Đ¾Đ»Đ°Đ-Đ½Đ¾Ñ•Ñ, Đ¿Đ¾Đ-Đ¾Đ±Đ°...Â ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ° Ñ†ĐĐ Ñ•Đ¿Đ°Ñ•,
 Đ-Đ° Ñ•Đ²ĐĐĐ ½Đ°Ñ•!
 Đ~ Đ-Đ° Đ¾Đ½ĐĐ Đ Ñ€ÑfĐ³ĐĐ,
 Ñ†Ñ,Đ¾ Ñ•Đ°Đ¼Đ¾ Ñf Ñ•Ñ,Đ²Đ°Ñ€Đ½Đ¾Ñ•Ñ,Đ, Ñ†Ñ†ÑfĐ±ĐĐ,
 Đ, Đ½ĐĐ Đ-Đ½Đ°Ñ†Ñf Đ-Đ° Đ-Đ°Đ½Đ¾Ñ• Ñ€Đ,Đ¼Đ°,
 Đ°Đ°Đ´ Ñ•Ñ€Ñ†ĐĐ Đ°Đ»Đ,Đ¼Đ°,
 Ñf Đ-Đ°Đ½Đ¾Ñ•Ñf Đ¿Ñ€ĐĐÑ†Ñ†ÑfĐ±ĐĐ,
 Ñ†Ñ,Đ Ñ...Đ° Đ, Ñ•Ñ,Đ Ñ...Đ°! ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ° Ñ†ĐĐ Đ²Đ°Đ-Đ Ñ†Ñ,Đ...,
 Đ°Đ¾Ñ†Đ, Đ½ĐĐĐ´Đ¾Ñ•Ñ,Đ°Ñ†ĐĐ,
 Đ°Đ¾Ñ†Đ, Ñ•Đ°Đ¼ Đ†Đ,Đ²Đ¾Ñ, Đ´Đ°Ñ†ĐĐ...
 ĐžĐ½Đ° Đ½Đ,Ñ†Ñ,Đ°Đ²Đ,Đ»Ñf Đ¿Ñ€Đ°Đ¾Ñ•Đ,
 Đ, Ñ•Đ,Đ²Đ,Đ»Đ¾ Ñ†ĐĐĐ¼ĐĐÑ€Đ°
 Đ°Đ¾Đ»Đ¾Ñ€Đ¾Đ¾ Ñ•Đ°Ñ€Đ,Đ²Đ°,
 Ñ•Đ²Đ¾ Đ-Đ»Đ¾ Ñf Đ½Đ°Đ¼Đ° Ñ†Đ±Đ,Ñ†Đ°,
 Đ, Ñ†Đ²ĐĐÑ,Đ½Đ, Ñ†ĐĐ¿Đ,Ñ...
 Đ°Đ° Đ-Đ²ĐĐĐ-Đ´Đ°Đ¼Đ° Đ¾Ñ,Đ°Ñ€Đ,Đ²Đ°...Â ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ° Đ½Đ°Đ¼ Đ¾Ñ,Đ²Đ°Ñ€Đ° Đ¾Ñ†Đ,
 Đ, Đ±Đ°Ñ†Đ°ĐĐ Đ¿Ñ€Đ,Ñ†Đ°.
 ĐŸÑ€ĐĐĐ´ ÑšĐ¾Đ¼ Đ»ĐĐĐ´ Ñ•ĐĐ Ñ†Đ¿Đ¿,
 Đ³Đ»ĐĐÑ†ĐĐÑ€Đ, Đ°Đ¾Đ¿Đ½ĐĐ,
 Đ¿Đ,Ñ,Đ°Đ½Đ°Đ° Đ,Đ-Ñ€Đ°ÑšĐ°...Â ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ°, ĐĐÑ..., Ñ•Đ½Đ¾Đ²Đ,
 Đ»ÑfĐ-Đ,Ñ†Đ°, Đ¾Đ¿Ñ•ĐĐ½Đ°...
 ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ°, ĐĐÑ...,
 Đ†Đ,Đ²Đ¾Ñ, Đ±Đ¾Ñ†Ñ†Ñ†, Ñ•Ñ€ĐĐÑ•Đ°...
 ĐŸĐ¾ĐĐĐ-Đ,Ñ†Đ°, Đ²ĐĐÑ†Đ½Đ° Ñ•ĐĐ½Đ°Đ°
 Đ°Đ¾Ñ†Đ° Đ½Đ°Ñ• Đ²ĐĐÑ€Đ½Đ¾ Đ¿Ñ€Đ°Ñ,Đ,
 Đ†Đ,Đ²Đ¾Ñ, Đ±Đ¾Đ³Đ°Ñ†Đ,
 Đ, Ñ•Đ²ĐĐĐ ½Đ°Đ´ĐĐ Ñf Ñ†Đ°Đ²Ñf
 Ñ•Ñ,Đ,Ñ...Đ¾Đ¼ Đ´Đ¾Đ¿Ñ€ĐĐ¼Đ°... Â© Đ%Ñ†Đ±Đ¾Đ Ñ€Đ°Đ³ ĐžĐ±Ñ€Đ°Đ´Đ¾Đ²Đ,Ñ

Đ°ĐĐÑ†Ñ†Ñ†Đ°Đ¾ Đ¿Ñ,Đ°Đ¼Đ±Đ¾Đ»Đ,Ñ†Đ° - Đ»Đ,Ñ€Ñ•Đ°Đ° Ñ•Đ°Đ,Ñ†Đ° Đ-Đ° Đ°Đ°Ñf Đ°Ñ€Đ°Đ,Đ½Ñ†Đ°

Đ°Ñ€Đ°Đ,Đ½Ñ†Ñf Ñ†ĐĐ Đ½Đ°Ñ†Ñ,ĐĐĐ†ĐĐ Đ¿Đ°Đ´Đ°Đ»Đ¾ Đ¾Đ´Đ²Đ°Ñ†Đ°ÑšĐĐ Đ¾Đ´Đ-Đ°Đ²Đ,Ñ†Đ°Ñ†Đ° Đ, Đ´Ñ†ĐĐÑ,Đ
 ĐžĐ´Đ»Đ°Đ-ĐĐÑ•Đ, Đ,Đ. Ñ€Đ¾Đ´Đ½Đ¾Đ³ Đ°Ñ€Đ°Ñ†Đ°, Đ°Đ¾Đ»ĐĐĐ¿Ñ,Đ,Ñ€Đ° Đ¿Ñ€Đ,Đ²ÑfĐ°Đ»Đ° Ñ•Ñf Đ³Đ° Ñ•Đ²Ñ†
 Đ²ĐĐĐ»ĐĐĐ³Ñ€Đ°Đ´Đ° Đ´Đ°Đ½Đ° ÑšĐ,Đ¼Đ° Ñ•Đ¿Ñ€Đ†Đ, Ñ•Đ²Đ¾Ñ†Đ° Đ-Đ°Đ²Đ,Ñ†Đ°Ñ†Đ½Đ° Đ°Ñ€Đ,Đ»Đ°. Đ¿Đ° "Ñ•Ñ€
 Đ°Đ°Đ¾ Ñ†ĐĐĐ´Đ,Đ½Đ,Đ¼ Đ¿Ñ€Ñ,Ñ†Ñ†Đ°Đ¾Đ¾", Đ²Ñ†ĐĐÑ†Đ½Đ¾Ñ†Ñ•ĐĐ Đ¾Ñ•Ñ,Đ°Ñ,Đ, Đ±Đ¾Đ»Đ°Đ½, Đ-Đ°Đ¿Ñ€Đ°Đ²
 Đ½ĐĐĐ-Đ°Ñ†Ñ,Đ,Ñ†ĐĐ½Đ, Đ½ĐĐĐ¿Ñ€Đ,Đ¿Ñ€ĐĐ¼Ñ†Ñ†ĐĐ½Đ-Đ°Đ° Đ³Ñ€ĐĐÑ†Ñ•Đ°ĐĐ Đ¼Đ°Ñ€Đ,Ñ,ĐĐÑ,Đ»ÑfĐ°ĐĐ Đ¼,
 Ñ•Đ°Đ¼ Đ±Đ,Đ¾ Ñ†ĐĐÑ€ĐÑ, Đ, Ñ†Đ¼Đ¾Đ¾Đ´Đ° Đ-Đ°Đ±Đ°Đ²Ñ†Ñ†Đ° Đ¿ÑfĐ±Đ»Đ,Đ°Ñ†. ĐŸĐ¾Đ¾Đ¾ Ñ†ĐĐ Đ°Đ°Đ° Đ´
 Đ¿Đ¾Đ-ĐĐÑ€, Đ°Đ» Ñ†Đ-Đ°Đ» Ñ†Đ´, Ñ•Ñ€Ñ†ĐĐ Ñ†ĐĐ Đ²Ñ†Đ°Đ»Đ¾ Đ´Đ¾ "Ñ•Đ²ĐĐÑ,Đ°Ñ†Đ°Đ,Ñ... Đ, Đ±Đ¾Ñ•Đ,Ñ... Đ½Đ

Đ°ĐĐĐ°Đ, Đ°Ñ€Ñ†Đ¿Đ°Đ½ Ñ†Ñ†Ñ€Đ²ĐĐ½Đ, Ñ†Đ²ĐĐÑ,
 Đ°Ñ•Ñ,ĐĐ Đ, Ñ•Đ¿Đ¾Đ´ Đ¼Ñ€Đ°Đ Ñ... Ñ•ĐĐ½Đ,Đ°Đ°,
 ĐšĐ°Đ¾ Đ°Đ°Đ½Đ´Đ,Đ»Đ° Ñ†Ñ†Đ¼Ñ•Đ°Đ¾Đ¼ Đ±Đ¾Đ³Ñ†.
 Đ¿Đ° Ñ,Đ¾Đ³ Ñ•Đ°Đ¼ Đ±Ñ€ĐĐĐ³Đ°, Đ´Đ°Đ²Đ½Đ¾, Đ¾Đ´Đ»Ñ†Ñ,Đ°Đ¾ Ñf Ñ•Đ²ĐĐÑ,,
 Đ¿ĐĐ Đ½ĐĐ Đ-Đ½Đ°Đ¼ Đ´Đ°Đ»Đ, Ñ†Đ¾Ñ†Ñ Ñf Đ°Đ¾Ñ†Đ¾Ñ†Ñ†Ñ†Ñ€ĐĐĐ, Đ†Đ,Đ²Đ, Ñ•Đ»Đ,Đ°Đ°
 ĐœĐ¾Đ³ Đ¿Ñ€Đ¾Đ-ĐĐĐ±Đ»Đ¾Đ³ Đ´ĐĐÑ,Đ, ÑšÑ•Ñ,Đ²Đ°,
 Đ¿Đ²ĐĐÑ,Đ°Ñ†Đ°Đ,Ñ... Đ, Đ±Đ¾Ñ•Đ,Ñ... Đ½Đ¾Đ¾Ñ†?

("Đ Đ¾Đ´Đ½Đ, Đ±Ñ€ĐĐ³")

Đ-Đ¾ĐÑ†Ñ†Ñ† "Đ²ĐĐÑ†Đ,Ñ,Đ¾Đ±Ñ†Đ´Đ½Đ,Ñ... Ñ†Đ°Đ²Đ½Đ,Ñ... Đ°Ñ†Ñ†Đ° Đ, Đ°Đ¿Ñ•Đ°Đ½Đ°" Đ¿Đ¾Đ°Ñ†Ñ†Ñ†Đ°Đ¾ Ñ†Đ
 Đ¾Đ²Đ°Ñ† Ñ...Ñ†Đ´, Đ»ĐĐĐ¿Ñ,Ñ€Ñ€Ñ†Ñ†ĐĐ½Đ,Ñ... Đ°Ñ€Đ,Đ»Đ°, Đ½Đ°Đ²Đ»Đ°Ñ†ĐĐÑ†Đ, Đ½Đ°Đ»Đ,Ñ†ĐĐ, Đ, Đ
 Đ°Đ°Đ°Đ¾ Đ´Đ° Đ¿Ñ€ĐĐ²Đ°Ñ€Đ, Đ¾Đ½ĐĐ Đ°Đ¾Ñ†Đ, Ñ•Ñ† Đ¼Đ°Ñ•Đ°Đ, Ñ€Đ°ÑšÑ† Đ²Đ,Ñ†Đ½Đ Ñ†Đ, Đ´Ñ†ĐĐÑ†Đ½Đ¾Đ¾
 Đ²Ñ†ĐĐÑ†Đ½Đ¾ Đ¿Ñ€Đ°Đ-Đ½Đ,Ñ... Ñ€Ñ†Đ°Ñ† Ñ†Ñ†Ñ€Đ±Ñ†Ñ...Đ¾Đ-Đ±Đ¾Ñ€Đ,Đ¾ Ñ†ĐĐ Ñ•Đ²Đ¾Ñ†Ñ†Ñ† Đ¿Đ¾ĐĐ-Đ,Ñ†Ñ†
 Đ°Đ°Ñ,Đ°Đ½Đ°Đ¼Đ°.

Đ°Đ»Đ°Đ´ Đ¼Đ, ŃđĐĐ Đ±ĐĐŃ•Đ°ŃĐĐŃđ½Đ°, Đ° ŃĐŃđĐ°ĐĐĐ Đ²ĐĐŃđĐ½Đ³¼ Đ¿ŃĐĐ°Đ·Đ½ĐĐĐ.

Đ°Đ½Ń»Ńđ Đ½ĐĐ· ŃđĐ»Đ, ŃđĐĐ Đ°ŃĐĐ°Đ°Ń•Đ°ĐĐĐ Đ½Đ° Đ¿ŃĐŃ•Ń,Đ, Đ¼Đ° Đ½Đ³¼Ń•Đ, Đ¼ Đ¼ĐĐŃ•ĐĐŃđ
Đ° Ń,ŃđđĐŃđ Đ³¼Ń•Ń,Đ°ĐŃ™Đ°Đ¼ Đ¿Đ³¼Đ´ Đ¿ŃĐĐ³¼Đ·Đ³¼ŃĐĐ, Đ¼Đ° Đ,Đ·ĐŃđđ±Ń™ĐĐĐ½Đ,Ń... ĐđĐĐĐ½Đ°.

Đ°Đ°Đ³¼ Đ±Đ,Ń... Ń•Đ²ĐĐ, Đ° Đ½Đ,Ń•Ń,Đ° Đ½ĐĐĐ¼Đ°Đ¼.

Đ°Đ»Đ°Đ´ Đ¼Đ, ŃđĐĐ Đ±ĐĐŃ•Đ°ŃĐĐŃđ½Đ°, Đ° ŃĐŃđĐ°ĐĐĐ Đ²ĐĐŃđĐ½Đ³¼ Đ¿ŃĐĐ°Đ·Đ½ĐĐĐ.

Đ°Đ³¼ŃĐŃ•Ń,Đ°ŃđĐ°Đ, Đ°ŃĐŃđđ¿Đ½Đ³¼ŃĐŃđĐĐĐ Đ, Đ³Đ»Đ°Ń•Đ°Đ½ Ń•ŃđĐĐĐ°Đ³¼ ŃđĐĐ Đ°Đ°Ń,Đ°Đ½Ń•Đ°Đ, Đ°Đ,Đ¼
Đ, Đ±Đ°ŃđĐ°Đ³¼ ŃĐŃđĐ°Đ²Đ,ŃđŃđ Đ,Đ·Đ°Đ·Đ³¼Đ²Đ° Đ¼Đ°Đ»Đ³¼Đ³ŃĐĐ°Ńđ°Đ½Ń•Đ°Đ³¼Ń Ń•Đ,Ń,Đ³¼Ń•Ń,Đ,Đ, Ń•Đ°Đ¼
Đ¿ŃđĐ½Đ³¼ŃđŃĐŃđĐĐ²Đ½Đ³¼ Đ½Đ°Đ´Đ,Đ¼Đ°ŃšĐĐ Đ, Đ¿Đ³¼Đ ŃĐĐ,Đ³ĐĐ°ŃšĐĐ Đ,ŃĐĐ,Ń,ŃĐĐ°Đ»Đ³¼ ŃđĐĐ Đ°ŃĐĐ
ŃđĐ·Đ²Đ,ŃđĐĐ½Đ³¼ Đ³Đ»Đ°Đ´Đ³¼Đ²Đ°ŃšĐĐ. Đ°ŃĐĐ°Đ,Đ½Đ°Ńđ, Ń•Đ°Đ² Đ³¼Đ´ Đ·Đ°Đ²Đ,ŃđĐ°Ńđ° Đ, Ń•Đ°Đ² Đ³¼Đ´ Đ¿ŃĐ
Ń•Đ,Đ±Đ° Đ¿Đ³¼ ŃđĐ,Ń,Ń,Đ,Đ½Ń•Đ°Đ,Đ¼ Đ ŃđŃđ°Đ¼Đ° Đ, Đ·Đ±Đ³¼Đ³ Đ¿Đ»Đ°Ńđ° Đ²Đ,Ń•Đ³¼Đ°Ńđ ŃđĐ,ŃđĐ
ŃšĐĐĐ³Đ³¼Đ² Đ¿ŃđĐŃ•Đ½Đ,ŃđĐĐ,Đ³¼ŃĐĐ³Đ½, Ń,ĐĐŃđ°Đ³¼ Đ°Đ ŃđĐĐ Đ¼Đ³¼Đ³Đ»Đ³¼ Đ,Đ·Đ ŃĐĐđĐ°Ń,Đ, Đ¿Đ³¼Đ´Ń
Đ¿Đ³¼Đ³Đ»ĐĐĐ ĐĐ Ń•Đ,Ń,Đ½Đ³¼Ńđ,ŃđĐ°ŃĐŃđŃđ ŃđŃ•Đ°ĐĐ ŃđĐ°ŃĐŃđ,ŃđĐ°Đ½Ń•Đ°ĐĐĐ ŃĐĐ°ŃđĐ. ĐšĐ°Đ´Đ° Đ½ĐĐĐ°Đ³
Ń•ĐĐĐ±ĐĐ, Đ±ĐĐĐ· Đ,Đ·ŃđĐ·ĐĐŃ,Đ°Đ°, Đ°Đ°ŃĐŃđŃđĐĐĐ—ĐĐĐ²Ń•Đ³¼Đ²Đ,Đ¼ Đ±Đ³¼Đ³Đ, ŃšĐ°Đ¼Đ°, Đ³¼Đ½Đ´Đ° Đ¼Đ,
Đ,Đ¼Đ°Đ¼Đ³¼ ŃđĐĐ´Đ½Đ³¼ Đ²Đ,ŃđĐĐ Đ±Đ,ŃđĐĐ, Đ±Đ,ŃđĐĐ Đ°Đ³¼ŃđĐĐ°Đ Đ²Đ,Ń•Đ,Đ½Đ°Đ¼Đ° Ń,ĐĐĐđĐ,Đ, Đ°Đ³¼ŃđĐ
Đ·Đ°Ń•Đ»ŃđđđŃđŃđĐĐ Ń•Đ²ĐĐĐ Đ·Đ½Đ°Đ°ĐĐ Đ½Đ°ŃđĐĐ Đ¿Đ°ĐđŃšĐĐ. ĐžĐ½Đ´Đ° Đ¼Ńđ Đ³¼Đ¿ŃĐĐ°ŃŃ,Đ°Đ¼Đ³¼ Ń•Ń,Đ³¼
Đ³ŃĐĐ°Đ´Ń•Đ°Đ,Đ¼ Đ±ŃđŃđŃđ°ŃđĐ,Đ¼Đ° Đ, Đ´Đ°ŃĐ Ń•Đ°Ń,Đ,ŃĐĐ°Đ³¼ Đ, Ń,ŃĐĐ³¼Ńđ,Đ³¼ Ńđ Ńđ°Đ»Đ³¼Đ²Đ,Đ¼ ŃĐĐ°Đ
Đ½ĐĐŃ,Đ°Đ»ĐĐ½Ń,Đ³¼Đ²Đ°Đ½Đ,Đ¼Đ°.

Đ°ĐĐŃ™Đ°Đ³¼ Đ¿Ń,Đ°Đ¼Đ±Đ³¼Đ»Đ,ŃđĐ°
Â

Đ Đ³¼Đ´Đ½Đ° Đ°ŃđŃđ°Đ Đ°Đ´ĐĐŃ,Đ° Đ°ŃĐĐ°Đ,Đ½ŃđĐ° Ńđ Đ¿ŃĐĐ±ŃđŃšŃđ

ĐŃŃĐĐĐ Ń•Đ°Đ¼Đ³¼Đ³ Đ½Đ°Ń•Ń,Ńđđ¿Đ° Ńđ Đ¿ŃĐĐ±ŃđŃšŃđ, Đ¿ĐĐŃ•Đ½Đ,ŃđĐ, Đ°Đ³¼Ńđ, Đ°Đ³¼Ńđ, Ń•Ńđ Ńđ Đ¿Đ³¼Ń
ĐšŃĐŃđŃđĐĐ²Đ°, Đ°Đ°Đ·Đ,Đ²Đ°Đ»Đ, Ń•Ńđ Ń•Đ²Đ³¼ŃđŃđ Đ¿Đ³¼ĐĐĐ·Đ,ŃđŃđ, Đ°ŃĐĐ°Đ,Đ½ŃđŃđ Ńđ ŃđĐ°Ń•Ń, Đ, Đ½Đ°
Đ¼Đ°Đ½Đ,Ń,ĐĐŃ•Ń,Đ°ŃđĐ,ŃđĐ Đ¿Đ³¼Đ´ Ń•Đ,Đ¼Đ±Đ³¼Đ»Đ,ŃđĐ½Đ,Đ¼ Đ½Đ°Đ·Đ,Đ²Đ³¼Đ¼ *ĐœĐžĐđĐ´Đ¿Đ·Đ• Đ°Đ·
Đ°Đ—Đ°Đ Đđ*...

Izvor POLITIKA - Originalni tekst

Dole klaviri, gitare i mandoline

Bilo je oÄigledno da se Drainac buni protiv akademizma, protiv Äiftinskog morala, protiv malograÄanske etike i estetike. Na koji naÄin se buni? Na onaj najefikasniji i najriziÄniji naÄin: skandalom, provokacijom, Äjokovima. Sebe je proglasio za äžneprijatelja akademija, crkava i muzejaâ€, vikao je: äžDole klaviri, gitare i mandolineâ€.

Ä
Prvi neposredniji susret sa DrainÄevom poezijom doÄiveo sam u jesen 1955. godine, kada sam doÄiao na studije u Beograd. Tek tu, u tada veoma bogatim antikvarnicama, mogle su se naÄti knjige koje se u naÄim provincijskim zabitima nisu mogle dobiti ni za lek: predratna izdanja MiloÄja Crnjanskog, Rastka PetroviÄta, MomÄila NastasijeviÄta, Rada Drainca. SeÄtam se da je tada grupa mlaÄih pesnika, koja se okupljala u Äuvenoj äžPreÄjernojoj kletiâ€, s najveÄtom straÄju ne kult pesnika iz Toplice. TaÄnije reÄeno, kult takvog tipa pesnika, boema i buntovnika, kakvi su i sami pokuÄjavali da budu. Ja sam tada najviÄje voleo stihove Crnjanskog, Rastka PetroviÄta, Remboa, Apolinera. Ä to znaÄi da sam, ÄitajuÄti Rastka i Apolinera, bio na putu da otkrijem i Drainca.

Prvi susret sa DrainÄevom poezijom morao je biti zbunjuÄti: u njoj je sve bilo novo i neoÄekivano. Svaka je pesma bila programska, a pobuna je bila ceo program. Na prvi pogled je bilo oÄigledno da se Drainac buni protiv akademizma, protiv Äiftinskog morala, protiv malograÄanske etike i estetike. Na koji naÄin se buni? Na onaj najefikasniji i najriziÄniji naÄin: skandalom, provokacijom, Äjokovima. Sebe je proglasio za äžneprijatelja akademija, crkava i muzejaâ€, vikao je: äžDole klaviri, gitare i mandolineâ€. Pisao je da äžtreba pljunuti u bradu Frojdu i Bergsonuâ€, i da äždinamitom treba razneti ovaj bordel civilizacijeâ€ i äžkonjuÄnicu kultureâ€. Da to ne bi uradili drugi, sam je sebe proglasio za äžpijancaâ€, äžkockaraâ€, za äžzapaÄjaâ€, äžporoÄnog ljubavnikaâ€ i äžvagabundaâ€. Za svoje druÄtvo je izabrao äžstrvinara, pesnika, zidara i svoju publiku proglasio je koÄijaÄje, sluÄavke, portire i konje. Njegov Amor je äžpacov u veÄjerniciâ€, njegov äžnovi Apoliner je rumunski dÄokeyâ€, njegova muza je, kako sam kaÄe, äžjedna ordinarna droljaâ€, a svoju liru je napravio äžod prazne Äubretaâ€. Kao da gleda neki velelepni SunÄev zalazak, ili vrhove Himalaja, ili Keopsovu piramidu, ili neko od svetskih Äuda, on oduÄevljeno uzvikuje: äžKakav realistiÄan izmet na mome tanjiru!â€. I taman Äto ste pomislili da ste ono najdrastiÄnije preturili preko glave, on pred vas iznese neÄto joÄi drastiÄnije:

Bankar debela svinja
Bakalinove bubrege jede iz tanjira.

Njegova poezija je prepuna svega onoga Äto provocira, vreÄa, Äjokira i skandalizuje. On je u poeziju uveo pisoare i javne kuÄte, a javnosti je predstavio i svoju mansardu, u kojoj äžkao jedini portre na zidu visi stari kaput i velurske pantaloneâ€, i u kojoj äžbeli kiÄobranâ€ njegove äžodbegle drage... sluÄi umesto abaÄuraâ€. To Äto sebe Äesto proglaÄava za geni, da kaÄe ä€ moÄda opet da to ne bi uradili drugi ä€ kako je äžzigubio... pola veka u pisanju slabih stihovaâ€, da kaÄe ä€ njegova poezija äžmlaka kao julske baruÄtineâ€, i da je ceo njegov Äivot bio äžÄubriÄite pod maskom poezije i lirizmaâ€. Ovo samokritika ili koketerija? Ä ta je istina a Äta je laÄ? Ä ta je lice a Äta je maska, Äta je Äminka? Je li njegova pobuna zaista pobuna ili je samo parada i poza?

Tokom godina, kad god sam se vraÄao DrainÄevim knjigama, sve upornije mi se nametalo jedno neobiÄno pitanje: ko je Rade Drainac? I, kako su godine prolazile, sve ubedljivijim mi se Äinio sledeÄti odgovor: Rade Drainac je knjiÄevni lik,

književni junak, koga je izmislio, stvorio, napisao, Radojko Jovanović iz Trbnja.

Kao što je Fernando Pessoa izmislio pesnike Alvara de Kampuaja, ili Alberta Kajera, ili Rikarda Reisa, i umesto njih napisao, i pod njihovim imenima objavio, njihova pesnička dela; i kao što je na slikar Dušan Otačević stvorio sliku Dimića, čiju je biografiju izmislio Branko Vučević, a čiji je slikarski opus naslikao sam Otačević, tako je i Radojko Jovanović izmislio i stvorio Rada Drainca: dao mu je ime, lik, karakter, biografiju, pesničko delo, ulogu, poslanje i zadatak. Kakav zadatak? Da se buni, da jokira, da provocira, da skandalizuje, da glumi, da u glumi kao i u svemu drugom preteruje, a najvećim zadovoljstvom, da prelazi granice takozvanog dobrog ukusa. Jednom rečju, zadatak Rada Drainca je bio da radi sve ono što nije mogao da radi Radojko Jovanović, i da bude sve ono što nije mogao da bude Radojko Jovanović. Mogli bismo čak kazati da je Rade Drainac oslobodeni Radojko Jovanović.

Rade Drainac je hrabro i dosledno igrao ulogu koja mu je namenjena. Stavljao je na lice najokantnije maske, mazao debele slojeve najprovokativnije iminke; tako maskiran pretvarao se u najvećeg putnika i u najkosmopolitiskijeg pesnika za koga zna srpska poezija: u njegovim pesmama se dime Pariz i Liverpool, cveta Firenca, iz mora izranjaju Fidži, Samoa, Maršalska ostrva i Melanezijski arhipelag. Drainac se u Sajgonu ili na Novoj Gvineji oseća, navodno, kao kod kuće. Sve to deluje kao veliki vatromet koji se ne gasi, kao dionavska dekoracija i scenografija, koje zasenjuju. Međutim, iza tih zasenjujućih dionavskih panorama pojavljuju se, mnogo dragoceniji, problemi autentične poezije. Tih problesaka moćda najviše ima u pesmi pod rečitim naslovom "Kad pesnik bez lažnih stihova u srcu prispe u rodni kraj". U toj dragocenoj pesmi vidimo "žvrane na suncokretu", "Mesec u boci rakije", "crne perunike", a pred nas iskršava i jedan kolosal buva. Neki od ovih stihova moćda nagoveštavaju i neke od slika Bože Ilića.

Tokom celog svog života, svakom svojom pesmom, svakim svojim tekstom, Drainac se trudio da nas iznenadi i jokira. Međutim, on će nas najviše iznenaditi onda kad progovori mirno i prirodno, bez poze, afektacije i preterivanja. Na umu imam jednu od njegovih predsmrtnih pesama, pod naslovom "Nirvana":

Umne noći ko javori sinji
 Tamom grobnom leže mi na dlanu.
 Bolestan sam mnogo, mnogo.
 Jedinu zvezdu u ovoj pustinji,
 Vidim svoju ranu.

Ovaj šampion skandala, poze i provokacije odjednom kaže jednostavno: "Bolestan sam mnogo, mnogo". I još nas tom jednostavnošću. Kao da su, u suočanju sa smrću, spale sve maske, i kao da je skinuta sva iminka. Ima trenutaka kad pomišljam da je cela Drainčeva poezija, puna buke i besa, egzotike i kosmopolitizma, imire i afektacije, napisana zato da bi dala tešinu ovom jednostavnom stihu, i da bi ga učinila potresnim. Stihovi "Nirvana" ukazuju mi se kao neekivana poenta celokupne Drainčeve poezije. Ona rana, koja je jedina zvezda, obasjava nam neke nepoznate i zatamnjene predele u Drainčevom pesničkom svetu.

Ljubomir Simović

Radojko Jovanović, alias: Rade Drainac

Rade Drainac - Radojko Jovanović, rođen je 4. /26/ avgusta 1899g. u Trbnju kod Blaca. Osnovnu školu završio je u Blacu, a 1911.g. upisuje se u gimnaziju u Kruševcu u kojoj do početka Prvog svetskog rata, završava tri razreda. Godine 1914. već je na frontu, sa svojom vojskom, a 1915. povlači se preko Kosova i Metohije do Skadra i Ljeva i stiže u Sanjani. U zemlju se vraća 1918.g. nastavlja školovanje, a prekida ga posle šestog razreda. Već 1919.g. objavljuje poeziju u časopisu "Epoha" Zbirka stihova "Modri smeh" izlazi u Beogradu 1920.g. sa potpisom Rad. Jovanović. 1922.g. pokreće časopis "Hipnos" i objavljuje program Hipnizma. Prvi put potpisuje se kao Rade Drainac. U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi" .potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" objavljene 1940.god. Voleo je da putuje: 1927. i 1929. bio je u Francuskoj, 1931. u Firenci, a 1932. u Bugarskoj. Mobilisan je 1941. a posle sloma jugoslovenske vojske zločinca i kraćeg lutanja vraća se u zavičaj, u Toplicu. Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani" Oboleo je od tuberkuloze -tada pesničke boljke i kratko se lečio u sanatorijumu na Ozrenu. Odatle je prebačen u Beograd, gde je umro 1. maja 1943.godine. U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano:

"bez ulice i broja stana",

a u rubrici najbliži rodnici - nije bilo rodnika na sahrani..

Pedesetih godina vraća se, konačno, i pesnik Rade Drainac u zavičaj, kada se u Prokuplju osniva književno društvo "Rade Drainac" Izdavačka kuća "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom Steve Raičkovića i svrstava ga među značajnije srpske književnike između dva svetska rata. U Prokuplju, od 1966. organizuje tradicionalnu manifestaciju "Drainčevi dani" i dodeljuje pesnička nagrada koja nosi njegovo ime..

ĐŸĐ»Đ°Đ°Đ°Ń, Đ¼Đ°Đ½Đ,Ń,,ĐμŃ•Ń,Đ°Ń†Đ,Ń~Đμ